

Olje- og energidepartementet
Boks 8148 Dep
0033 Oslo

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
01 / 2498 - 313	
DATO - 2 OKT. 2003	
AN 631	EKSP.

Statens forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo
Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00
Telefaks: 22 67 67 06
E-post: postmottak@sft.no
Internett: www.sft.no

Dato: 01.10.2003

Vår ref.: 2003/384-7 445

Deres ref.: 2001/2498

Saksbehandler:

Utredning av konsekvenser av helårlig petroleumsvirksomhet i området Lofoten-Barentshavet (ULB)

SFTs kommentarer til utredningen

Etter SFTs vurdering må ULB bygges ut for å bli et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag for å åpne Lofoten-Barentshavet for helårlig petroleumsvirksomhet. Det må foretas en samlet vurdering av konsekvensene beskrevet i underlagsrapportene samt utarbeides en forpliktende plan for å fylle vesentlige kunnskapshull som er avdekket. ULB mangler for eksempel en vurdering av den totale miljørisiko forbundet med akutt forurensning som helårlig petroleumsvirksomhet kan medføre.

SFT er positiv til forutsetningen om fysisk nullutslipp til sjø. Det er ikke utredet et alternativ med driftsutslipp. SFT forutsetter derfor at felt der injeksjon er uaktuelt ikke vil bli bygget ut. Dette framkommer imidlertid ikke klart i ULB.

SFT savner ambisiøse målsettinger for utslipp til luft der en tar utgangspunkt i ny teknologi og nye løsninger for energiforsyning mv.

Etter SFTs vurdering bør en være forsiktig med å åpne nye områder for videre petroleumsvirksomhet før konsekvensene av alle aktiviteter i området er vurdert samlet og forvaltningsplanen er ferdigstilt. Som et minimum bør i hvert fall kunnskapshull som er av betydning for konsekvenser av petroleumsvirksomheten dekkes før Lofoten-Barentshavet kan åpnes for helårlig petroleumsvirksomhet. Dersom det likevel besluttet å åpne for petroleumsvirksomhet før kunnskapshullene er dekket, må de områdene hvor kunnskapen er minst, og hvor antallet potensielt sårbare ressurser er størst, unntas fra videre virksomhet til kunnskapsnivået anses som tilstrekkelig for å ta en beslutning. De områdene som skiller seg ut i denne sammenheng er Nordland VI, Nordland VII og Troms II, samt de kystnære delene av de resterende områdene.

Vi viser til brev fra Olje- og energidepartementet (OED) datert 4. juli 2003, vedlagt sammendragsrapport for utredning av konsekvenser av helårlig petroleumsvirksomhet i området Lofoten-Barentshavet, med høringsfrist 1. oktober 2003.

Generelle kommentarer

Gjennom høring av programmet for utredningen og interne høringsprosesser er ULB forbedret på en rekke punkter, og SFT er tilfreds med at flere av høringskommentarene er tatt til følge.

SFT ser det videre som positivt at det er satt som en forutsetning for eventuell videre petroleumsvirksomhet i området Lofoten-Barentshavet at det skal være fysisk nullutslipp til sjø fra boring og produksjon. Dette er begrunnet ut fra prinsippet om føre var og det faktum at området inneholder mange særdeles viktige bestander av kommersielle fiskearter, i tillegg til et stort antall nasjonalt og internasjonalt verneverdige arter av fugl og sjøpattedyr. SFT savner imidlertid en grundigere vurdering av hva nullutslipp til sjø vil bety for eventuelt økte utslipp til luft. Vi savner også ambisiøse målsettinger for utslipp til luft fra petroleumsvirksomheten. Mye av miljøteknologiutviklingen er knyttet til utslipp til sjø, og SFT savner tilsvarende oppmerksomhet rundt aktuelle løsninger for å minimere utslippene til luft.

Utredningen er holdt på et svært overordnet nivå. Det er gjort et betydelig arbeid med de 27 underlagsrapportene som det i utstrakt grad henvises til. Bruken av grunnlagsrapportene for å vurdere de samlede konsekvensene er imidlertid mangelfull.

OED har valgt å kalle utredningen en sammendragsrapport, altså et sammendrag av underlagsrapportene. Dette indikerer at intensjonen med rapporten er mer begrenset enn tilfellet ville vært for det en vanligvis forstår med utredning av konsekvenser, for eksempel konsekvensutredningen som ble gjennomført før åpning av midtnorsk sokkel (september 1993). Fordi det ikke er trukket samlede konklusjoner om de enkelte konsekvenser som er påvist i underlagsrapportene, mener SFT at ULB alene ikke er et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag for myndighetene.

I det ULB har lagt til grunn nullutslipp fra normal drift, er det naturlig at det er lagt stor vekt på å avklare risikoen for akutte utslipp av olje, gass og kjemikalier. SFT er tilfreds med at problemstillingen med akutte oljeutslipp er fokusert. Vi savner imidlertid en nærmere vurdering av sannsynlighet og konsekvens av mindre utslipp av olje og kjemikalier som dominerer utslippsstatistikken på sokkelen for øvrig. Større og mindre lekkasjer fra undervannsinstallasjoner (utover rørledninger) er ikke tilstrekkelig omtalt. Flere og flere av feltene på den norske sokkelen produseres opp mot prosessanlegg på andre plattformer og på land. Den senere tid har en større andel av de rapporterte akuttutslipp oppstått nettopp i slike undervannsinstallasjoner med til dels store utslippsmengder.

Det er vårt inntrykk at sammendragsrapporten gir et fragmentert bilde av risikoen for akutt forurensning. Det fokuseres på sannsynlighet for utslipp fra de enkelte aktuelle kildene, mens det samlede risikobildet tilknyttet akutt forurensning fra petroleumsvirksomhet ikke framkommer klart nok. En samlet vurdering av sannsynlighet for utslipp fra de viktige kildene er nødvendig for å kunne ta stilling til hvilken miljørisiko petroleumsvirksomhet i utredningsområdet vil kunne medføre. Denne miljørisikoen sammen med mulighetene for nødvendige risikoreduserende tiltak må legges til grunn før det tas en beslutning om videre norsk petroleumsvirksomhet i Lofoten-Barentshavet.

ULB er utelukkende basert på sammenstillinger av eksisterende data. Dette betyr at kunnskapen om vesentlige naturressurser ikke er oppdatert, og at det ikke finnes dekkende grunnlagsundersøkelser på mange områder.

Eksempler på utdatert kunnskap er for eksempel oversikten over utbredelsen av sjøfugl i åpent hav til forskjellige årstider i utredningsområdet. Manglende kunnskap om utbredelse av naturressurser har man også i betydelig grad for bunnområdene, hvor bare noen få prosent av området er kartlagt. Det er i denne sammenheng typisk for situasjonen at da Havforskningsinstituttet sommeren 2003 gikk ut for å lete etter mulige korallrev på et avgrenset område i Norskehavet, så fant de ikke mindre enn 1447 mulige, nye korallrev. Andre bunnressurser av mindre utstrekning enn korallrev vet forskerne svært mye mindre om.

Det er SFTs vurdering at i betraktning av de særdeles store miljø- og fiskeriressursene som finnes i området Lofoten-Barentshavet er det spesielt viktig at føre var-prinsippet legges til grunn for vurdering av aktiviteter som kan føre til betydelig miljøskade og utvikling i en retning som ikke er bærekraftig. Dette gjelder særlig for de aller mest sårbare områdene.

Dersom Lofoten-Barentshavet åpnes for videre petroleumsvirksomhet før kunnskapen er tilstrekkelig, må de områdene hvor kunnskapen er minst, og hvor antallet potensielt sårbare ressurser er størst, unntas fra videre virksomhet til kunnskapsnivået anses som tilstrekkelig for å ta en beslutning. De områdene som skiller seg ut i denne sammenheng, basert bl.a. på informasjonen i underlagsrapportene til ULB, er primært de såkalte SVO-områdene (Særlig Verdifulle Områder). For petroleumsaktiviteter vil dette særlig dreie seg om petroleumsprovinsene Nordland VI, Nordland VII, Troms II og de kystnære delene av de resterende provinsene. Disse områdene er spesielt viktige både på grunn av tetthet av sårbare naturressurser og på grunn av fiskeriinteressene. I henhold til underlagsrapporten om Sameksistens mellom fiskerinæringen og oljevirksomheten går også Norges Fiskarlag, Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet imot at det åpnes for petroleumsvirksomhet i Nordland VI, VII og Troms II. I arbeidet med den helhetlige forvaltningsplanen er dette områder som er så verdifulle ut fra et miljø- eller næringsmessig synspunkt at det kan være aktuelt å ikke akseptere noen risiko for skade (petroleumsfrie soner). Slike soner er allerede etablert for fiskerivirksomhet, ved at fiske med bunnredskap ikke er tillatt i områder med større korallrev.

Spesifikke kommentarer til kapitler i ULB

Sammendraget

Det sies i kapitlet om Bakgrunn at "hensikten med denne rapporten er således å danne et eget grunnlag for Regjeringens behandling av spørsmålet om helårlig petroleumsvirksomhet i området Lofoten-Barentshavet...". Under Kunnskapsgrunnlag sies det at "Eksempelvis er flere av de kunnskapshullene som er avdekket av viktighet for arbeidet med den helhetlige forvaltningsplanen for Barentshavet, som et grunnlag for helhetlig forvaltning." Hensikten med å lage helhetlige forvaltningsplaner er å sikre at aktiviteter i havområdet ikke skader miljøet eller næringsinteresser. Etter SFTs syn må derfor kunnskapshull som er av betydning for forvaltningsplanen tettes før forvaltningsplanen kan etablere rammene for videre aktiviteter og sameksistens.

Ideelt sett betyr dette at det ikke bør settes i gang ny aktivitet, inkludert petroleumsvirksomhet, før en tilfredsstillende forvaltningsplan er utarbeidet. Som et minimum må kunnskapshull som har betydning for konsekvenser av helårlig petroleumsvirksomhet dekkes før myndighetene kan ta stilling til om området skal åpnes for slik virksomhet.

1.4 Forutsetninger og scenarier

I dette kapitlet henvises det blant annet til den nasjonale målsetningen om nullutslipp til sjø fra petroleumsvirksomheten, og det presiseres at den forståelsen som er lagt til grunn for nullutslipp er forskjellig fra den nasjonale nullutslippspolitikken for øvrig. Dette er for såvidt korrekt. Den nasjonale politikken handler mye om å fjerne de miljøfarlige utslippene fra eksisterende felt, hvor nullutslippstiltak kan være kostbare og teknisk vanskelige å gjennomføre. For nye felt lenger sør på sokkelen gjelder imidlertid at det skal være null utslipp av mulig miljøfarlige stoffer fra første dag. Det er operatøren som har ansvaret for å identifisere de teknisk beste og mest mulig kostnadseffektive måtene å nå målet på. Det skal også foretas en avveining i forhold til effekten på andre utslipp, for eksempel til luft. Deretter skal de totalt sett beste tiltakene iverksettes. For petroleumsaktivitet i Lofoten-Barentshavet er tiltakene langt på vei fastlagt i utgangspunktet. Dette kan bidra til å sikre havmiljøet mot miljøfarlige utslipp, men det gir betydelige utfordringer når det gjelder å nå utslippsmålene til luft.

I flere feltspesifikke konsekvensutredninger for felt på sokkelen lenger sør der det er forutsatt injeksjon av borekaks og/eller produsert vann, sier selskapene ofte at dette ikke er teknisk mulig når de skal bygge ut feltene. Vi stiller spørsmål om ikke dette også kan skje i Lofoten og Barentshavet, særlig hvis det blir oppdaget store petroleumsressurser som ikke kan bygges ut med injeksjon.

Fysisk nullutslipp til sjø er videre forutsatt bare ved "normal drift". Det er ikke utredet hvilke konsekvenser utslippene vil føre til når det ikke er normal drift. Dette og foregående tema er så viktige at det burde fått et eget kapittel i sammendragsrapporten. ULB er derfor mangelfull på dette området, dersom det da ikke forutsettes at felt som ikke kan injisere produsert vann ikke skal bygges ut.

2.3 Naturressurser og miljøforhold

Det fremgår av kapitlet at det eksisterer en del data om miljøressursene i området, samt betydelige kunnskapsbehov, og det henvises til sammenstillingen i underlagsrapporten. Disse dataene er imidlertid ikke brukt til å si noe om miljøsituasjonen eller hva konsekvensene av oljevirksomhet kan bli. Kapitlet gir derfor ikke noe grunnlag for vurdering av konsekvensene på miljøressursene.

3. Konsekvenser for miljø ved normal drift

I dette kapitlet er det svært lite fra underlagsrapportene som er reflektert, i særdeleshet når det gjelder vurderinger av miljøkonsekvensene. For å få forståelse av hva konsekvensene kan bli må man derfor lese underlagsrapportene. Dette gjør at ULB alene ikke er et tilstrekkelig grunnlag for myndighetenes beslutninger.

3.5.4 Produsert vann

I ODs underlagsrapport om mulighetene for injeksjon (ikke primært reinjeksjon) konkluderes det med at det generelt vil være gode muligheter for injeksjon i området Lofoten-Barentshavet. Det kan imidlertid ikke gis noen garanti for at det er mulig. Som nevnt over er det derfor svært mangelfullt at det ikke er utredet hva som skal skje dersom man finner petroleumsressurser i områder hvor injeksjon ikke er mulig. Sannsynligheten for at dette kan skje er stor, hvis en baserer seg på erfaringene fra områdene lenger sør som er det erfaringsmaterialet vi har i dag. Produksjon fra slike områder med alternativ behandling av produsert vann vil gi helt andre påvirkninger av miljøet enn det vi får ved produksjon og injeksjon med 95 % regularitet.

3.5.5 Utslipp fra landanlegg

Det er positivt at målsettingen om null utslipp av miljøfarlige forbindelser også gjelder for landanlegg, og at reinjeksjon beskrives som aktuelt der brønnstrømmen går inn til land for behandling.

3.8 Utslipp til luft

SFT savner målsettinger for utslipp til luft som er mer ambisiøse enn dagens krav for eksisterende petroleumsvirksomhet. Det kan synes som om ambisjonsnivået for utslipp av NMVOC og NO_x er minimum av som kreves per i dag, og for utslipp av CO₂ er det ikke beskrevet noen målsetting. Dette er etter SFTs vurdering for lite ambisiøst for nye utslippskilder som til sammen vil bidra med betydelig utslipp. Videre savner SFT en mer konkret beskrivelse av hvordan disse utslippene fra nye kilder skal kompenseres for i lys av utslippsforpliktelsene Norge har.

Nedenfor er det gitt en nærmere vurdering av OEDs målsetting for utslipp av NO_x, NMVOC og CO₂ samt kort vurdering av NILUs rapport og oppfyllelse av internasjonale forpliktelser.

Målsettingen for NO_x er 85 % reduksjon i forhold til dagens nivå. Det er ikke spesifisert hva som er dagens nivå. Det kan synes som målsettingen er basert på bruk av lav-NO_x - brenner noe som er minimum for nye energianlegg iht. IPPC-direktivets krav om BAT.

Det finnes allerede i dag teknologier som ultra lav- NO_x -brenner og renseløsninger som reduserer utslippene ytterligere.

OEDs målsetting for utslipp av NMVOC fra lasting og lagring av olje er at 95 % av oljen skal lastes og lagres med teknologi som gir 78 % reduksjon. Denne målsettingen er det SFT satte krav om i utslippstillatelser i 2000 for eksisterende lastepunkter og lagerskip/-FPSOer. Det er etter den tid utviklet nye løsninger som har gjenvinningsgrad opp mot 100 %. Det er heller ingen grunn til at ikke 100 % av råolje som lastes og lagres i Lofoten og Barentshavet skal gjennomføres med gjenvinningsanlegg.

For CO_2 er det ikke satt opp noe mål, det er kun beskrevet forpliktelsene i Kyoto-protokollen. Utslippene av CO_2 er anslått til å være fra 1,2 til 3,5 millioner tonn/år, avhengig av aktivitetsnivå, og vil dermed øke de nasjonale utslippene opp mot 8 %. Det finnes ulike løsninger for energioptimal drift og CO_2 -håndtering. SFT savner en beskrivelse av disse samt ambisiøse målsettinger for utslipp av CO_2 , eksempelvis uttrykt i CO_2 -utslipp per produsert enhet, CO_2 utslipp per energiforbruk mv.

NILU har beregnet lokal/regional spredning og nedfall av NO_x ved de ulike aktivitetsnivåene, dvs. for 1 500 tonn/år, 3 500 tonn/år og ca 6 000 tonn/år for hhv. lavt, middels og høyt aktivitetsnivå. Med bakgrunn i beregnet nedfall og naturens tålegrense i resipienten i hovedinfluensområdet, antar NILU at utslippene ikke bidrar til vesentlig økning i overskridelser av tålegrenser. De understreker imidlertid at kunnskapen om forurensingssituasjonen i Nord-Norge er mangelfull. Ved behandlings av evt. felt-/anleggsspesifikke konsekvensutredninger, forventer SFT at relevante influensområder er undersøkt mht. tålegrense for overflatevann og sårbar vegetasjon.

SFT vil understreke at forurensningskomponenten NO_x gir både lokale effekter (helseeffekter) og regionale og langtransporterte effekter (helseeffekter, forsuring, overgjødning og bakkenær ozon). På grunn av komponentens langtransporterte bidrag omfattes den av avtaler om internasjonale reduksjonsforpliktelser i Langtransportkonvensjonen (LRTAP), eksempelvis Gøteborg-protokollen som omfatter alle ovennevnte miljøproblemer og flere andre utslippskomponenter. Utslipp av NO_x i Barentshav/Lofotenregionen vil dermed bidra til miljøeffekter ut over området NILU har beregnet spredning og nedfall for. Bidraget vil imidlertid være marginalt, på lik linje med de fleste andre utslippskilder. Summen av marginale bidrag representerer et problem, jf. bakgrunnen for protokoller under LRTAP. Etter SFTs vurdering er det viktig å ha oppmerksomhet rundt dette forholdet i vurdering av miljøeffekter knyttet til utslipp. Oppfyllelse av utslippsforpliktelser vil ivareta dette, men vi ser at Gøteborg-protokollens utslippsforpliktelser om NO_x er en stor utfordring for Norge og at det ikke er lenge til tidspunktet for oppfyllelse av forpliktelsen som er 2010. Betydelig økte utslipp fra nye kilder bidrar til ytterligere utfordringer angående disse forpliktelsene.

Tilsvarende gjelder for CO_2 . Problemer knyttet til økt konsentrasjon av drivhusgasser er globale og oppfyllelse av internasjonale forpliktelser bidrar til å redusere disse. Norge har en betydelig utfordring i å oppfylle Kyoto-forpliktelsene og nye store utslippskilder bidrar til ytterligere utfordringer med å oppfylle forpliktelsen.

7 Konsekvenser av utilsiktede oljeutslipp

Med bakgrunn i forutsetningen om nullutslipp ved normal drift er det riktig å legge så stor vekt på utilsiktede utslipp som det her er gjort. Det er også riktig å legge mest vekt på større oljeutslipp da disse er avgjørende for miljørisikoen, og dermed for hvilket nivå av beredskap mot akutt forurensning som vil være nødvendig. Det er imidlertid svært viktig å påpeke at akutt forurensning og beredskap aldri vil bli noen eksakt vitenskap. Beregninger av miljørisiko og konsekvensreduserende effekt av ulike beredskapstiltak er forbundet med store usikkerhetsmarginer.

7.1 Sannsynlighet for hendelser

SFT mener det er uheldig at rapporten, med underlagsrapporter, ikke omtaler oljeutslipp under 1000 m³ eller utslipp av kjemikalier. Vår erfaring er at denne typen utslipp skjer ofte. Hver enkelt hendelse vil ha begrenset potensial for miljøskade, men på grunn av hyppigheten vil de allikevel kunne utgjøre en miljøtrussel. Vi savner en vurdering av sannsynligheten for utslipp fra undervannsinstallasjoner utover rørledninger. Flere og flere operatører velger utbyggingsløsninger med undervannsinstallasjoner knyttet opp mot land eller eksisterende produksjonsanlegg på land og offshore.

Det er faglig vanskelig å summere sannsynlighet for ulike typer hendelser. En grundig vurdering av sannsynlighet uavhengig av kilde er likevel nødvendig for å kunne ta stilling til hvilken miljørisiko petroleumsvirksomhet i utredningsområdet vil kunne medføre. Det er imidlertid kjent at risiko for akutt forurensning ved skipstransport er større enn ved annen petroleumsvirksomhet. Underlagsrapporten fra DNV antyder en hendelse med utslipp av 1000-5000 tonn bunkers hvert 15. år. Det betyr at man kan forvente et slikt utslipp i løpet av utredningsperioden fra 2005-2020. Et transportuhell med utslipp av 20 000-100 000 tonn råolje vil kunne inntreffe hvert 100 år (12 % sannsynlighet i utredningsperioden). Til sammenligning er sannsynligheten for utblåsning med utslipp av 1 000-10 000 m³ råolje én hendelse per 1 100 år (1,4 % sannsynlighet i utredningsperioden).

7.3 Miljøkonsekvenser

Underlagsrapportene gir en god beskrivelse av mulige konsekvenser av større oljeutslipp for naturressursene i influensområdet ut fra det kunnskapsgrunnlaget vi har i dag. Konklusjonene baseres på et mangelfullt faktagrunnlag, og dette er forsøkt tatt høyde for ved å legge konservative anslag til grunn der man vet kunnskapen er mangelfull, for eksempel for utbredelse av sjøfugl i åpent hav. Både industrien og myndighetene vil være tjent med at kunnskapsgrunnlaget oppdateres før det tas stilling til helårlig petroleumsvirksomhet i hvert fall i deler av utredningsområdet.

7.5 Oljevern

Underlagsrapporten gir en fylldig beskrivelse av dagens oljevernberedskap. SFT er imidlertid skeptisk til beregninger av effektivitet av mekanisk opptaksutstyr. Det er viktig å påpeke at uansett utstyrstype og utstyrsmengde kan man ikke forvente at en oljevernaksjon kan oppnå 100 % effektivitet. Dette gjelder generelt, men for utredningsområdet vil spesielt ising kunne medføre stor reduksjon av effektiviteten av det mekaniske

oppsamlingsutstyret. Dette er ikke i tilstrekkelig grad synliggjort i utredningen. Kyst- og strandsoneberedskap vil være en større utfordring i Lofoten-Barentshavet enn lenger sør, spesielt på grunn av manglende infrastruktur. Det er videre betydelige kunnskapshull når det gjelder bruk av dispergeringsmidler som beredskapstiltak i kystnære farvann.

8 Vurdering av samlede konsekvenser

Det er SFTs vurdering at dette kapitlet gir en fragmentert og mangelfull oversikt over konsekvensene ved å åpne Barentshavet for videre oljevirkksomhet. Det finnes ingen strukturert oppstilling av konsekvenser etter scenario som gjør det mulig å vurdere de samlede konsekvensene.

Det fremgår av tabell 8-1 at konsekvensene av utilsiktede oljeutslipp vil bli store for et flertall av de vurderte gruppene miljøressurser. Det er imidlertid ikke trukket noen konklusjoner om konsekvensene av dette. Sannsynligheten for større oljeutslipp i de 15 årene utredningsperioden dekker er svært stor ved et høyt utviklingsalternativ (1-3 % for en utblåsning, 0,7-15 % for en rørlekkasje og opptil 100 % for relatert skipstrafikk). Dersom petroleumsvirkksomheten øker ut over 2020 vil sannsynlighetene bli vesentlig større enn de som er utredet. All erfaring fra akutt forurensning i arktiske strøk tilsier at beredskap ikke kan sikre tilstrekkelig mot skader på miljø og næringsressurser. Gitt de sannsynlighetene for oljeutslipp som er beregnet i underlagsrapportene for ULB, bør det grundig vurderes om det er ønskelig å utsette Norges mest verdifulle havområde for en slik sannsynlighet for skade. Noen vurdering av dette er ikke gitt i ULB.

9 Kunnskapshull og videre oppfølging

I ULB og særlig i grunnlagsrapportene er det identifisert betydelige kunnskapshull som bør fylles for å sikre beslutningsgrunnlaget for behandling av spørsmålet om videre petroleumsvirkksomhet i Lofoten og Barentshavet. Petroleumsvirkksomheten opererer heller ikke i et vakuum, og vil påvirke både miljøressursene og annen næringsvirkksomhet som fiskerier og skipsfart. Helhetlige vurderinger av utredningene antas å kunne gjennomføres i løpet av 2004. De vesentligste av kunnskapshullene må fylles før det etableres rammer for bærekraftig utvikling og sameksistens i området, og etter SFTs vurdering bør en være forsiktig med å åpne nye områder for videre petroleumsvirkksomhet før de helhetlige vurderingene er gjennomført.

Når det gjelder oppfølging av de kunnskapshull som er avdekket i utredningsprosessen henviser ULB i betydelig grad til andre prosesser og prosjekter som er under planlegging andre steder og til det videre arbeidet med forvaltningsplan. Dette virker svært lite forpliktende, og viser ikke hva sektormyndighetene selv vil ta ansvar for.

Når myndighetene utreder konsekvensene av mulige tiltak som skal settes i gang, er det vanlig at det også sies noe om hva myndighetene vil gjøre for å overvåke at aktivitetene ikke fører til uforutsett miljøskade. Dette er ikke gjort i ULB, til tross for at det er etterlyst i høringsprosessene. I stedet er det henvist til de overvåkingsundersøkelser selskapene selv gjør etter pålegg fra SFT. Disse dekker bare den direkte forurensning fra feltene, og kan ikke på langt nær dekke den samordnede overvåking av Barentshavet myndighetene har behov for, for å sikre at det ikke skjer miljøskade.

Med hilsen

Ingrid Bjotveit (e.f.)
Direktør for næringslivsavdelingen

Marie Nordby
Avdelingsdirektør

Kopi til: Miljøverndepartementet, postboks 8013 Dep., 0030 Oslo